

Før jordpåkastelsen

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

Etter jordpåkastelsen

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

*En varm takk for at dere kom
og var sammen med oss i dag.
Familien*

*Prest: Bård Haugstvedt
Organist: Bård Leite
Solist: Tor Kessel*

*Gunn Kari
Albrigtsen*

★ 30.05.1942 † 25.04.2021

*Begravelse
Spydeberg kirke
Onsdag 5. mai 2021*

*Solosang
Trondheimsnatt*

Til en by jeg er på vandring, synden er ei der som før.
Livets tre står der i blomstring der hvor roser aldri dør.
Der skal roser aldri falme, ingen frost til is dem gjør.
Til en by jeg er på vandring, dit der roser aldri dør

Mange vansker her vi møter, slik at onde ting vi gjør.
Ingen ondskap finns i byen der hvor roser aldri dør.
Der skal roser aldri falme, ingen frost til is dem gjør.
Til en by jeg er på vandring, dit der roser aldri dør.

Nære, kjære er hos Jesus. Skarer synger, bare hør,
venter på at jeg skal komme, dit der roser aldri dør.
Der skal roser aldri falme, ingen frost til is dem gjør.
Til en by jeg er på vandring, dit der roser aldri dør.

Minneord

*Solosang
God morgen, min kjære*

Skriftlesning

O store Gud, når jeg i undring aner hva du har skapt i verden ved ditt ord.
Ser universet med de mange baner og vet alt liv oppholdes ved ditt bord;
:/:Da bryter lovsang ifra sjelen ut: O store Gud, o store Gud!/:

Når jeg i Skriften ser de mange under som Gud har gjort fra første Adams tid,
og ser hvor trofast Herren alle stunder har ført sitt folk igjennom livets strid;
:/:Da bryter lovsang ifra sjelen ut: O store Gud, o store Gud!/:

Når jeg så vet at Kristus lot seg føde, ja, at han gikk omkring og gjorde vel
inntil han sonet verdens synd og døde og oppsto for å frelse hver en sjel;
:/:Da bryter lovsang ifra sjelen ut: O store Gud, o store Gud!/:

Når så til slutt hvert tidens slør må falle, og troens mål er nådd, så jeg får se,
vil evighetens klokke sjelen kalle for tronen mellom skaren hvit som sne;
:/:Da bryter lovsang ifra sjelen ut; Takk, store Gud, takk, store Gud!/:

Tale

Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges. La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød,
og tilgi oss vår skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse, men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet.
Amen.

Jeg synger meg en blå, blå salme
når dagen svinger hatten til farvel
og ror med sakte åretak mot strender
dit alle dager ror når det blir kveld.
Da søker jeg min hvile ved treets trygge rot
mens sankthansormer gløder grønt i gresset ved min fot.
Da synger jeg min salme.

Jeg synger meg en blå, blå salme
og takker for all grøde som ble min.
For lyse døgn, for barneskritt i tunet
og dine gode kjærtegn mot mitt kinn.
Men òg for våkenetter som aldri unte ro
men gav min dag et dunkelt drag jeg aldri helt forsto.
Da synger jeg min salme.

Jeg synger meg en blå, blå salme
til deg, du Hånd som sanker og som sår
og senker deg med signing over jorden
og legedom for alle våre sår.
Som byr oss rette ryggen, stå opp og gå i strid.
Med løftet hode skal hver sjel gå inn i Herrens tid.
Så synger vi vår salme.

*Solosang
Det fine vi hadde sammen*